

Ο μέγιστος της αρχαιότητος λυρικὸς ἵνα τον Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα αναδείξῃ ὑπέρτατον τῶν ὄλλων, παραβάλλει αὐτὸν πρὸς τὸν λαμπρότατον τῶν Ἀστέρων δότις ὡς μονάρχης ἀναφένεται τὴν ἡμέραν ἐν τῷ οὐρανῷ, φάλλων ἐν τῷ προσιμώτῳ τοῦ α'. τῶν Ὀλυμπιονικῶν καὶ τὰς:

εἰς δ' ἔσθια γαρίνεν
Ὕδαιναι, φύλον ἡτοε,
μηκεθ' ἄλλον σκόπει
Φαλπνότερον ἄλλο
ἐν ἀμέρος φυεινόν ἕστερον
ἔφημας δι' αὐθέρος
μηδ' Ὀλυμπίας ἄγονα
φέρεινον αὐδάσομεν.

Ταῦτα τοῦ κορυφαίου τῶν λυρικῶν ἀγῶνης θητοῖς, διότι εἰς τὸν ὑπέρτατον πνευματικὸν ἀγῶνα, διὸ πάλαι ἐστήσατο ἡ μεγάλη ἡμῶν Πατρίς, ἀνεκηρύχθη καὶ ἄλλος Ὀλυμπιονίκης οὗτος εἰπεῖν· ταῦτα δὲ προσιμώτατον γράφουμεν ἥδη, διτοῦ Ἱστορία τῶν μεγάλων τοῦ Ἡμετέρου Γένους εὐεργετῶν ἀνέγραψεν ἐν ταῖς σελίσις Αὐτῆς καὶ ἄλλο εὐγένες τῆς Μακεδονίας τέκνον, τὸν ἐκ Σιατίστης Ι. Τραπαντζῆ.

Οὗτος ἐν Βουκουρεστίῳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν διαμένων καὶ μακρὰν τῆς ἴδιας πατρίδος ζῶν, δι' εὐγενοῦς πράξεως ἐβούληθε ἥδη νὰ καταδεῖξῃ αὐτῇ ἐτὶ οὐδὲ ἡ ἀπόστασις οὐδὲ δὲ χρόνος ἀποχωρίζουσιν ἡ συνδέουσι τὰ τέκνα πρὸς τὴν γεννᾶσαν καὶ ἐκτρέφουσαν, ἀλλὰ ἡ τῆς καρδίας διάπλασις. Καίπερ μακρὰν αὐτῆς διατρίβων, φαίνεται διτοῦ διετῆρει ἐν ἑαυτῷ ἀσβεστον τὸ αἰθημα ἐκεῖνο ὅπερ ἀνέδειξεν δὲ ποιητής διὰ τῶν δύο ἔκεινων στήχων ἐν οἷς λέγει περὶ τοῦ Ὀδυσσέως διτοῦ „ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι ἡς γαῖης, θανάτειν ἱμέρετο“. Παρηκολούθει δῆλον διτοῦ δὲ σεβαστὸς ἀνήρ καὶ μακρόδεν τὴν πορείαν τῶν κοινῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ πραγμάτων, κατιδῶν δὲ τὸ δυσχερές τῶν Ἐπικαιδευτικῶν αὐτῆς, ἀπεφάσιεν ἥδη διὰ γενναίας πράξεως νὰ ἐπέλιθη οὐδὲ μόνον ἀρωγός, ἀλλὰ καὶ μέγας αὐτῆς εὐεργέτης· τοῦτο κηρύττουσιν αἱ 750 λίραι ἡς ἀνέθηκε πρὸς τὸν ἀνέγερσαν Γυμνασίου, ἐγχειρίσας ἥδη αὐτὰς εἰς τὸν πρόστατεντα ἵνα ἐπιδῷ αὐτῷ τὸ τῆς πόλεως Φήφιστα μέξιτιμον ιατρὸν κ. Ι. Παΐκον, ὃς καὶ τὸ ἔτερον ποσό τῶν 200,000 δραχμῶν ὅπερ δωρεῖται πρὸς ἀναμόρφωσιν εἰς πλῆρες Γυμνάσιον τῆς Σχολῆς αὐτῆς, προηγμένης ἥδη μέχρι τῆς Βασικῆς γυμνασιακῆς τάξεως. Διδαχθέντες ποτὲ καὶ ἐπὶ πενταετίαν πρότερον διδάξαντες ἐν τῇ καλούμενῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος ἡμῶν Σιατί-

στης καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον προσταντες τὰ φυχὴ καὶ τὰς ανίας ἐκ πτιρίου πανταχόθεν παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένου καὶ ἀπειλοῦντος νὰ καταδάψῃ 80—100 πολυτίμους φυχάς, δυνάμενα νὰ κατανοήσωμεν καὶ θαρραλέοι τολμῶμεν δημόσιᾳ νὰ δυολογήσωμεν τὸ τε μέγεθος τῆς δωρεᾶς ἢν ἐποιήσατο τῇ πατρίδι δὲ μεγάθυμος ἀνήρ διὰ τῆς ἀποφύσεως πρὸς ἀνέγερσιν νέου καταλλήλου κτιρίου, ὃς καὶ τὸ μεζονὸν τὸ παρέχον αὐτῇ τοὺς πόρους δπως συμπληρώσῃ τὰς τάξεις πλήρους Γυμνασίου, ἀναμορφοῦσα καὶ τὰ τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ νεωτερὰ κρατοῦντα συστήματα. Οὕτω δὲ κατέδειξεν διτοῦ καὶ ἡ πατρὶς αὐτοῦ ἀξία ἐστὶ νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τῷ ΝΑ. ἐκεῖνῷ τημάτι τῆς Μακεδονίας ὅπερ κατὰ τὸ πλεῖστον περιβάλλουσιν δὲ Πίνδος καὶ τὰ Καμβούνια καὶ δὲ ποιητικὸς Ὀλυμπός. ἔτι καὶ αὐτῇ ἀξία ἐστὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα εἰς ἐντερ ἀνεδείχθησαν μὲν πρὸ πολλοῦ η Θεσσαλονίκη καὶ αἱ Σέρραι καὶ τὰ Βιτίλια, ἀνέφανη δὲ νεωτερὶ η Κορυτοῦ, τραντάτα παρτυροῦσαι καὶ κηρύττουσαι τοῖς ἀμβλυώτουσιν διτοῦ ἐν Μακεδονίᾳ δὲ Ἑλλην ζῆ καὶ ζήσεται ἀξίας τῆς τε καταγωγῆς καὶ τοῦ ἐδυνικοῦ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἀγγελία περὶ τῆς γενναίας δωρεᾶς τοῦ εὐγενοῦς συμπολίτου ἡμῶν οὐ μόνον πάντα ἐν τῇ πατρίδι διαμένοντα ἐνέπλησε χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν ἐν τῇ ἔνη βιούντων τέκνων αὐτῆς. Τὴν χαρὰν λοιπὸν ταῦτην ἐκδηλοῦντες διὰ τῶν βραχέων τούτων — ἀπερ δερμάτις παρακαλοῦμεν τὴλ διεύθυνσιν τῆς ἐριτίου „Κλειοῦ“ ὅπως ἀξιώσῃ νὰ καταχωρίσῃ ἐν ταῖς σελίσιν αὐτῆς — καὶ τὰ εἰλικρινῆ ἡμῶν συγχαρητήρια πρὸς τὴν φύην πατρίδα καὶ οὗτως ἀποστέλλοντες, συνενοῦμεν καὶ τὴν ἡμετέραν πρὸς τὴν τῶν συμπολιτῶν φωνὴν, τὸν δίκαιον τῆς ἀδίστου εὐγνωμοσύνης φόρον τῷ μεγαλύτερῳ ἀνδρὶ ἀπονέμοντες καὶ τὸ „Ζήτω ἐπὶ μῆκιστον“ μετὰ σεβασμοῦ αὐτῷ ἀνακαράσοντες.

“Οταν δὲ ἀνακαφανῇ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει δὲ νέος Πίνδαρος, διστις δὲ ἀναμέληψη νὰ ἔγκωμια εἰς τοὺς μεγάλους αὐτοῦ εὐεργέτας, τότε ἔστω βεβαίος διτοῦ καὶ εἰς τὸ δόνομα αὐτοῦ θὰ φάλη „ἀναξιφόρωμαγγας βύμους“ ἀναφωνῶν ὡς δὲ ἀρχαῖος ἐκεῖνος καὶ θεσπέσιος λυρικός.

δὲ μὲν πλούτος ἀρεταῖς
δεδιαισθανέμενος
ἀστήρ ἀρέτηλος ἀγαθινὸν
ἀποδι φέγγος. (Οι. β'. 96 . . .)

Ἐν Ἀγγιάλῳ.

A. E. ΜΕΓΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— BYZANTINON ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1888. Θ. Κ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ ἐκδότης. Εν Κωνσταντινούπολει καὶ Ἀθήναις. Τιμ. ἐν Τουρκίᾳ γρόσ. δργ. 12. Εν Ἑλλάδι δραχμ. 3, καὶ ἀλλαχοῦ φράγ. χρυσ. 3. Σελ 1—405. Εἰκόνες καλλιτεχνικῶταται, ἐν Λειψίᾳ ἐπεξεργασθεῖσαι. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἐγκατίζει παρ' ἡμῖν νέαν δντως ἐποχὴν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐνιαυσίων δημοσιεύσεων, διότι τὰ καθ' ἡμᾶς κυρίων πραγματεύσμενον ἀποβαίνει ταχέως οἰκεῖον καὶ προσφιλές ἀνάγνωσμα. Ἐξασφαλίσας δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἡμῖν λογίων, συμπτυχιώνας ἀλλην, ἐκλεκτήν καὶ μάλιστα ἐνδιαφέρουσαν ὑην, καταστήσας δὲ τὸ πολυδάπανον καὶ καλλιτεχνίδων ἔργον του ἐφθητάτον καὶ αὐτῶν τῶν κατὰ ἐκανονάτας χιλιάδων πωλουμένων εὐωπαϊκῶν ἡμερολογίων, παρέσχεν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἀναγνωστας ἔργον ἀληθῶς ὀφέλιμον.

— ΤΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Τόμοις Γ'. καὶ Δ'. Διὰ τῶν δύο τούτων τόμων συμπληροῦται ἡ ἔκδοσις τῶν ποιημάτων τοῦ ἀμμήτου σταυρικοῦ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδας, ἡς τὰς δαπάνας ἀνέλαβεν δὲ φιλόμουσος δρογένες Δημήτριος Στεφάνοβικ Σκυλίτσης. Ἐν τοῖς τόμοις τούτοις καταφίνεται ἡ ἀνεξάντητος στιχουργικὴ δύναμις τοῦ κ. Σουρῆ, ἡτις, ἐν τοῖς τελευταῖς μάλιστα τόμοις, ἀνέρχεται εἰς ὕψος ποιητικόν, τὸ δόπιον ἀναμφιστός εἴησησ φάλλισεν τῆς προσιμώτῳ τῶν ποιημάτων πρὸς τὸν προτερεότηταν τῆς ποιητικῆς τοῦ ποιητικοῦ θεάτρου.

— Türkei und Griechenland (Aus „Meyer's Reisebücher“): Ο δόγμας οὗτος ἔξεδόνη ἀρτίως καὶ εἶναι ὡρισμένος διὰ τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Ἱεροσόνη τοῦ Αἴμου ἔνους, τοὺς ἀγνοοῦντας τὰς ἔγχωρους γλώσσας, ίδια τὴν Ἑλληνικήν. Τὸ βιβλίον λίαν ἐπιτυχῶς ἀνταγωνίζεται πρὸς τὸ δόγμαν τοῦ Βαίδεκερ, τοῦ δόπιον ἐν πολλοῖς εἶνε τελειότερον, πρακτικώτερον καὶ περιέχει πολλὰς λεπτομερεῖας, ἀπαραιτητούς εἰς τὸν ταξιδεύοντα. Τὸ καλλιστον δέ, καθ' ἡμῖν, προσόν του, εἶναι διτοῦ λόγιθεν περὶ πολλῶν πραγμάτων ἀναφερούμενων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τιμᾶται ἀντὶ φράγμ. χρυσ. 17.50.

— Supplemento dell' Illustrazione Italiana. F. Treves, Editori, Milano 1888. Καλλιτεχνικῶτατον παράρτημα τῆς Ιταλικῆς Illustration (Εἰκονογραφημένης Ἐφημερίδος), περιέχον μεγίστας εἰκόνας Ιταλῶν ζωγράφων, ἐπεξεργασμένας μετ' ἀπαραμίλου τέχνης.

— ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΔΟΥ, ἐκδιδούμενη κατα μῆναν ὑπὸ Σενοφωντὸς Δ. Ζύγουρα καθηγητοῦ. Τόμ. Α'. Ιανουαρίου 1888. „Περὶ μορφώσεως, ἀγωγῆς καὶ παιδείας.“ — Ο ἀκάματος ἐν Ἀθήναις καθηγητῆς τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων ἤρξατο τῆς μητραίας ἐκδόσεως σειρᾶς ὀφελίμων βιβλιαρίων, ὡν ἔκαστον τιμᾶται ἀντὶ μόνον 20 λεπτῶν. Ή ἐτησία συνδρομή ἐν Ἀθήναις εἶναι δραχμ. 2, 50. Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται.